Súd:	Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka:	8C/85/2000
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1400899971
Dátum vydania rozhodnutia:	01. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Karol Rihák
ECLI:	ECLI:SK:OSBA4:2015:1400899971.24

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava IV, v konaní pred samosudcom JUDr. Karolom Rihákom, v právnej veci navrhovateľa: I.. J. U., bytom Q. 4, Q., zast. JUDr. Margitou Medveczkou, advokátkou, so sídlom Havlíčkova 34, Bratislava, proti odporcovi: PEREX, a. s., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 00 685 313, zast. LEGAL PROFESSIONALS, s. r. o., so sídlom Tehelná 25, Bratislava, o ochranu osobnosti a priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 9.958,18 eura, takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 6.500,- eur, do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti návrh zamieta.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Vzhľadom ku skutočnosti, že v tomto konaní boli prvostupňovým súdom vydané dva rozsudky, dve rozhodnutia odvolacieho súdu a jedno rozhodnutie dovolacieho súdu, považuje súd za potrebné uviesť v odôvodnení tohto rozsudku skutočnosti obsiahnuté v odôvodneniach predchádzajúcich rozhodnutí aj vzhľadom na skutočnosť, že v ostatnom konaní pred súdom prvého stupňa už neboli navrhnuté a vykonané žiadne nové dôkazy.

Navrhovateľ sa svojim návrhom na ochranu osobnosti proti odporcovi pôvodne domáhal poskytnutia primeraného zadosťučinenia vo forme uverejnenia ospravedlnenia, ako aj zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 500.000,- Sk.

Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 22. 09. 2006 pod č. k. 8C 85/2000-243, ktorým uložil odporcovi povinnosti uverejniť požadované ospravedlnenie a tiež povinnosť zaplatiť mu náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 300.000,- Sk a vo zvyšku súd návrh zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v časti náhrady nemajetkovej ujmy odporca odvolanie, pričom Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady nemajetkovej ujmy, svojim rozsudkom zo dňa 29. 10. 2008, č. k. 4 Co 22/2007-293 zmenil tak, že návrh v celom rozsahu zamietol a vo zvyšku, teda v časti priznaného ospravedlnenia napadnutý rozsudok potvrdil, pričom o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie. Najvyšší súd SR svojim uznesením zo dňa 26. 01. 2011, č. k. 1Cdo 201/2009-338 napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd v konaní o zrušení veci dovolacím súdom opätovne vec prejednal, pričom svojim uznesením zo dňa 30. 09. 2011, č. k. 4Co 61/2011-344 napadnutý rozsudok v napadnutej časti náhrady nemajetkovej ujmy zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 30. 09. 2011 konštatoval, že v danom prípade rozsudkami súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu bolo potvrdené, že v danom prípade išlo nepochybne o obmedzenie slobody prejavu odporcu na zákonnom podklade, ktorý tvorili ustanovenia § 11 a nasl. Obč. zák., pričom zároveň išlo o obmedzenie, ktoré sledovalo ochranu práva na súkromie, resp. práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, čo nepochybne možno považovať za legitímny cieľ. Pri konflikte slobody prejavu a práva na ochranu osobnosti v danom prípade je potrebné uprednostniť ochranu práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, t. j. že odporca uverejnením uvedeného článku prekročil ústavou garantovanú slobodu prejavu a neprípustným spôsobom zasiahol do osobnostných práv navrhovateľa. Pokiaľ však ide o uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, je nutné stanoviť intenzitu zásahu do práva na ochranu osobnosti v kontexte so slobodou prejavu, pretože o náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch možno hovoriť len vtedy, ak sa zásah do cti a dôstojnosti dotkne mravnej integrity fyzickej osoby natoľko, že sa v značnej miere zníži jej dôstojnosť, alebo jej vážnosť v spoločnosti, ohrozí sa jej postavenie, uplatnenie v spoločnosti a že nepostačuje len zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia (§ 13 ods. 2 Obč. zák.). Musí byť preukázané, že sú tu okolnosti dokazujúce, že v danom konkrétnom prípade nepostačí ospravedlnenie, a to predovšetkým z hľadiska intenzity, rozsahu a trvania nepriaznivých následkov vzniknutých navrhovateľovi vzhľadom na jeho postavenie v rodine, spoločnosti a v pracovnej oblasti. Samotná závažnosť ujmy vzniknutej v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti nie je tiež jediným a výlučným kritériom pre určenie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a jej výšky, pretože sa musí prihliadať aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Tieto okolnosti môžu byť významné tak u osoby postihnutej, ako aj u osoby, ktorá neoprávnený zásah spôsobila. Posúdenie týchto okolností ponecháva Občiansky zákonník na úvahu súdu, ktorá však musí spočívať na logických a legitímnych faktoch. Podstatná je jedinečnosť každého prípadu a s tým spojená konkrétna intenzita zásahu. Súd prvého stupňa sa týmito okolnosťami pri rozhodovaní dôsledne nezaoberal a jeho odôvodnenie priznanej nemajetkovej ujmy navrhovateľovi je prima facie (na prvý pohľad) nedostatočné a arbitrárne. Porušenie základného práva na súdnu ochranu je v demokratickej spoločnosti závažné a pri jeho interpretácii neprichádza do úvahy zužujúci výklad, formálne interpretačné postupy, resp. konštatovanie, že následky zásahu sú v ustálenom skutkovom stave a bolo by nadbytočné ich vymenúvať, ako to urobil súd prvého stupňa. Rozhodné skutočnosti pre priznanie nemajetkovej ujmy je potrebné mať nielen dostatočne preukázané, ale aj náležite odôvodnené a aby skutočne existovali a boli dostatočne presvedčivé. Súdom prvého stupňa odôvodnenie závažnosti a v čom konkrétne spočívajúcej je totiž nedostatočné. Nebol tiež zohľadnený fakt, že uverejnením článku nešlo len o osobnú morálnu spôsobilosť navrhovateľa, ale aj v súvislosti s jeho profesijnou činnosťou, a teda že spôsobená závažná ujma na cti a dôstojnosti navrhovateľa by sa mala odraziť aj na jeho profesionálnej kariére. Čo sa týka profesijnej oblasti, navrhovateľ pred uverejnením článku bol členom predstavenstva OFZ-Profily, a. s. a po jeho uverejnení sa stal predsedom predstavenstva a generálnym riaditeľom OFZ-Profily, a. s. Tento kariérny postup navrhovateľa narušenie jeho odbornej povesti, prípadne jeho postavenia a uplatnenia v spoločnosti v značnej miere nesignalizuje.

V inštruktážnej časti odôvodnenia zrušujúceho rozsudku odvolací súd uviedol, že bude potrebné, aby súd prvého stupňa s prihliadnutím na vyššie uvedené znova nárok navrhovateľa na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch preskúmal a zvážil rozsah opatrení prijatých pre účely obmedzenia slobody prejavu odporcu a satisfakcie navrhovateľa. Zvážil otázku priznania nemajetkovej ujmy s náležitým vysporiadaním sa so všetkými pre to rozhodujúcimi okolnosťami. Pritom odôvodnenie rozhodnutia musí byť presvedčivé bez akýchkoľvek pochybností vzhľadom na uvedené nedostatky, pretože v opačnom prípade nemožno považovať obmedzenie slobody prejavu satisfakciou navrhovateľa o povinnosti odporcu zaplatiť mu nemajetkovú ujmu za legitímne odôvodnené.

Súd prvého stupňa po zrušení veci a vrátení na ďalšie konanie v napadnutej časti opätovne vec prejednal, a to v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, ktorý, a to je potrebné osobitne zdôrazniť, vo svojom zrušujúcom uznesení, ktoré jediné je pre súd v ďalšom konaní záväzné (keďže pôvodný zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu bol v dovolacom konaní zrušený z dôvodu, že na zmenu pôvodného prvostupňového rozsudku neboli splnené podmienky), vyslovil (okrem všeobecných výkladových stanovísk, ktoré sa však v ničom nelíšili od právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa) záväzný právny názor, v zmysle ktorého došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa,

pričom je potrebné zvážiť len to, či sú tu splnené predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľovi. Jediným relevantným dôvodom zrušenia napadnutého prvostupňového rozsudku boli pritom odvolacím súdom vytýkané nedostatky jeho odôvodnenia. Preto sa aj súd prvého stupňa sústredil osobitne na dodržanie požiadaviek na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ako ich vymedzil v zrušujúcom uznesení odvolací súd.

Navrhovateľ v návrhu, ďalších jeho písomných podaniach a prednesoch v priebehu konania tvrdil, že odporca ako vydavateľ v týždenníku MOMENT č. 24 zo dňa 09. 06. 2000 svojim úvodníkom pod názvom „Zariaďte, aby sa poctivosť vyplácala“ v a následným článkom redaktorky S. P. pod názvom „A. za X miliardy“ zasiahol do jeho osobnostných práv. Čo sa týka nepravdivých tvrdení navrhovateľ namietal, že sú nepravdivé tvrdenia k článku o tom, že, ako sa píše v článku, navrhovateľ spolu s I.. W. svojimi podpismi rozbehli podfuk, ďalej, že v súvislosti s údajnými rekonštrukčnými a modernizačnými prácami na linke na výrobu plnených profilov a elektrických oblúkových pecí. Nie je pravda ani to, žeby navrhovateľ s Ing. W. kryli chrbty podvodníkom ako sa to konštatuje v článku, pričom tieto nepravdivé tvrdenia vážne poškodili navrhovateľa na jeho osobnostných právach. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadal priznať primerané zadosťučinenie v podobe ospravedlnenia špecifikovaného v petite návrhu. Navrhovateľ konštatoval, že údaje, ktoré odporca uviedol v predmetnom vydaní týždenníka Moment sú nepravdivé, pretože sa svojim konaním nedopustil žiadneho porušenia zákona, čo tiež vyplýva z toho, že trestné stíhanie voči navrhovateľovi bolo zastavené.

Ako ďalej uviedol navrhovateľ, odporca uverejnením vyššie uvedených nepravdivých tvrdení, ako aj uverejnením jeho fotografie v spojitosti s úvodníkom pod názvom „Zariaďte, aby sa poctivosť vyplácala“ poškodili dobré meno a občiansku česť navrhovateľa, hrubo navrhovateľa znevážili v očiach verejnosti a pred zamestnancami OFZ Profily. Je nesporné, že za tento zásah zodpovedá odporca, pričom keďže ide o zásah neoprávnený a hrubo zasahujúci do oprávnených záujmov a práv chránených zákonom, má navrhovateľ podľa § 13 OZ právo na ospravedlnenie, primerané zadosťučinenie a náhradu nemajetkovej ujmy. Zásah je o to závažnejší, že navrhovateľ aj Ing. W. vopred upozornili redaktorku na nepravdivosť skutočností uvedených v článku a poskytli jej možnosť overiť si ich pravdivosť. To však redaktorka odmietla z čoho možno dôvodne predpokladať, že zásah bol vedomý a úmyselný. Ide tak o prípad, keď išlo zo strany odporcu len o snahu o zvýšenie hospodárskeho prospechu a zvýšenie nákladu a predaných výtlačkov.

Vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľ uviedol, že uverejnené nepravdivé tvrdenia spôsobili ujmu na cti navrhovateľa, pričom za daných okolností by ujmu navrhovateľa ako závažnú pociťoval každý kto by sa nachádzal na mieste a postavení navrhovateľa. Predmetným zásahom sa v značnej miere znížila dôstojnosť navrhovateľa a preto má nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Ujma pritom vznikla navrhovateľovi ako v oblasti pracovnej, tak i v oblasti súkromnej. Napokon navrhovateľ poukázal na to, že náhrada nemajetkovej ujmy musí pôsobiť satisfakčne avšak má aj preventívnu funkciu do budúcnosti.

Po zrušení a vrátení veci súdu prvého stupňa navrhovateľ doplnil svoju argumentáciu a poukázal na to, že čo sa týka námietky odporcu, že p. W. bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 50.000,- Sk, odporca porovnáva neporovnateľné. Pán W. je obyvateľ Dolného Kubína, ktorý v tom čase pracoval v Istebnom, to znamená, že dôstojnosť a vážnosť bola skúmaná vo vzťahu k okresu Dolný Kubín. Navrhovateľ má omnoho širšiu pôsobnosť, ktorá sa týka aj bratislavského kraja a preto sa zníženie jeho dôstojnosti a vážnosti odrazilo v širšom okruhu subjektov, ktoré sa o inkriminovanom článku dozvedeli. Nie je dôležité koho meno koľko krát bolo uverejnené, za predpokladu, že titulná fotografia s titulom „A. za X miliardy“ bola uverejnená hneď ako upútavka na druhej strane a tak isto fotografia navrhovateľa spolu s jeho menom dominuje v článku na strane 8. Fotografia ako podobizeň má určite väčšiu dôležitosť z hľadiska informovanosti čitateľa. Čo sa týka tvrdeného podozrenia na spáchanie trestného činu navrhovateľom, tvrdia, že ak by novinárka bola sama sa išla presvedčiť na miesto vykonania rekonštrukčných prác bola by zistila neopodstatnenosť svojich tvrdení. Závažnou okolnosťou tohto prípadu je tá skutočnosť, že sa odmietla ísť presvedčiť a preto neobstojí tvrdenie odporcu, že nemá kryštálovú guľu. Novinárka sa nachádzala v areáli a neurobila tak. Odporca je povinný rešpektovať prezumpciu neviny.

Odporca vo vzťahu k uplatneným nárokom v konaní namietal, že údaje uverejnené v predmetných článkoch sú pravdivé, korektné, nezavádzajúce a objektívne, ako aj to, že články boli publikované v

záujme objektívneho informovania o činnosti navrhovateľa. Autorka článku nikde netvrdí, že navrhovateľ bol jedným z manažérov organizujúcich protiprávny prevod majetku z OFZ, a. s. na OFZ profily, a. s. Tvrdenia o objednávke a rekonštrukčných prácach a o ich nevykonaní sú pravdivé, rovnako tak aj informácie o falošných fakturáciách a údajných rekonštrukčných a modernizačných prácach na elektrických peciach a linkách, čo potvrdzujú aj výpovede svedkov v trestnom konaní. Odporca nesúhlasí s tvrdením navrhovateľa, že bola nesporne spôsobené ujma, pretože išlo o uverejnenie pravdivých informácií v súlade so zákonnou licenciou a uverejnením takýchto informácií mu ujma vzniknúť nemohla.

Po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom odporca naviac poukázal na to, že okresný súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Odvolací súd vo svojom zmeňujúcom rozhodnutí de facto naznačil, aká by mala byť, resp. aká je primeraná výška náhrady nemajetkovej ujmy pre navrhovateľa, ak mu vo svojom rozhodnutí žiadnu náhradu nemajetkovej ujmy nepriznal. NS SR sa vo svojom rozhodnutí nevyjadroval k podstate sporu, teda k ochrane osobnosti, ani k výške náhrady nemajetkovej ujmy pre navrhovateľa, ale rozhodnutie KS v BA zrušil z dôvodu, že KS v BA rozhodnutie OS BA IV zmenil bez toho, aby vykonal, resp. zopakoval dokazovanie. Žaloba v súvislosti so žalovaným článkom bola podaná aj p. W., ktorého priezvisko bolo uvedené v žalovanom článku nepomerne viackrát ako priezvisko navrhovateľa. Aj napriek tejto skutočnosti mu bola priznaná OS Dolný Kubín náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 50.000,- Sk. Z tohto dôvodu vychádzajúc zo zmeňujúceho rozhodnutia KS v BA je podľa názoru odporcu zrejmé, že navrhovateľom požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy je nedôvodná a jej výška je neadekvátna. Odporca má za to, že navrhovateľovi bola poskytnutá satisfakcia vo forme ospravedlnenia, ktoré odporca považuje za dostačujúce. Text ospravedlnenia bol uverejnený spôsobom, ktorý žiadal v žalobnom petite navrhovateľ, a preto poukazovanie na to, že toto ospravedlnenie je nedostačujúce alebo umiestnené nesprávne v týždenníku MOMEMT je zo strany navrhovateľa zavádzajúce, nakoľko bolo uverejnené presne takým spôsobom ako žiadal navrhovateľ. Pokiaľ ide o žalovaný článok má odporca za to, že navrhovateľ bol v čase uverejnenia žalovaného článku osobou podozrivou zo spáchania trestného činu rovnako ako ďalšie osoby uvádzané v žalovanom článku. Žalovaný článok sa zaoberal výlučne týmito skutočnosťami a podozreniami, ktoré tu vo vzťahu k navrhovateľovi existovali. Vydavateľ nemá kryštálovú guľu, aby vedel do žalovaného článku uviesť, akým spôsobom trestné konanie vedené voči osobám uvedeným v žalovanom článku následne dopadne. Článok ako taký vyjadroval podozrenia zo spáchania trestného činu na podklade informácií, ktoré mala autorka článku k dispozícii v čase prípravy a publikovania žalovaného článku. Samotné vyslovenie podozrení zo spáchania trestného činu nie je zásahom do práva na ochranu osobnosti akejkoľvek osoby, čo vyplýva aj z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu. Z tohto dôvodu majú za to, že požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy nemá svoju oporu v skutkovom stave požadovaná výška náhrady nemajetkovej ujmy ako vyplýva aj z rozhodnutia KS v BA je neprimeraná a žiadajú, aby súd náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľovi nepriznal. Navrhujú, aby súd vykonal dôkazy, ktoré boli navrhnuté písomným podaním odporcu zo dňa 20. 12. 2005, a to najmä zabezpečením spisu Krajského úradu vyšetrovania v Košiciach, a to na preukázanie tvrdení, že v čase uverejnenia článku bol navrhovateľ podozrivý rovnako ako ďalšie osoby v článku zo spáchania trestného činu. Pôsobnosť navrhovateľa nie je podľa odporcu kritériom na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 ods. 3 OZ. Súd určuje výšku náhrady nemajetkovej ujmy s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo. Rozhodujúcim je v danom prípade fakt, že v súvislosti s rekonštrukciou pecí č. 15 a 16 bolo vedené trestné stíhanie a z týchto informácií autorka článku vychádzala a nemala dôvod neveriť v opodstatnenosť trestného stíhania, ktoré v tejto súvislosti bolo vedené. Autorka článku nemala odbornú spôsobilosť posúdiť v danom čase, pri ohliadke peci č. 15 a 16 či k ich rekonštrukcií došlo alebo nedošlo a či fakturované sumy boli adekvátne alebo nie. Rozhodujúcim v danom prípade bol skutkový stav vedeného trestného konania. Považujú za potrebné zdôrazniť, že prezumpcia neviny navrhovateľa bola žalovaným článkom zachovaná, nakoľko navrhovateľa nikto neobvinil, že spáchal trestný čin alebo že by bol vinný zo spáchania akéhokoľvek trestného činu. Chcú ešte zdôrazniť, že k tomuto istému článku bolo vedené konanie o ochranu osobnosti a o ochranu dobrého mena zo strany W. montáži, a. s. a p. Y., ktoré žaloby boli v celom rozsahu vzaté späť a konania sú právoplatne skončené. Majú za to, že značná, zdôrazňuje značná miera zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa v príčinnej súvislosti so žalovaným článkom preukázaná nebola. Všetky negatívne udalosti v živote navrhovateľa po publikovaní žalovaného článku nemôžu byť kladené za vinu a na ťarchu odporcu, pretože tu chýba príčinná súvislosti medzi vyvolanými následkami a žalovaným článkom. Ako príklad uvádza výpovede svedkov, ktorí uvádzali, že chceli od navrhovateľa požičať peniaze, avšak z obsahu článku nevyplýva, že by bol navrhovateľ tou osobou, ktorá sa na úkor OFZ obohatila. Z textu článku je aj priemerne zdatnému čitateľovi zrejmé, že zodpovednosť za tunelovanie tejto firmy bola pripisovaná iným osobám a navrhovateľ bol v tejto súvislosti spájaný len s

podpisom objednávky na vykonanie rekonštrukčných prác. Vzhľadom na tento fakt a pravdivosť týchto informácií majú za to, že v danom prípade nedošlo a ani nemohlo dôjsť k zníženiu vážnosti a dôstojnosti v značnej miere. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal odporca návrh v celom rozsahu zamietnuť a zaviazať navrhovateľa na náhradu trov konania.

Súd v konaní vykonal dokazovanie oboznámením obsahu týždenníka L. č. 24 zo dňa 09. 06. 2000, výzvou na uverejnenie tlačovej opravy, obsahom 3. strany vydania Moment z 18. 12. 2008, obsahom spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5C 190/02, ako aj výsluchom navrhovateľa a svedkov Ing. L. W., Ing. L. U. a D. Petöcza.

Súd nevykonal dokazovanie obsahom vyšetrovacieho spisu KÚV PZ Košice č. PPZ - 92-72/KFP-UFP-KE-2000, ktoré navrhoval odporca na preukázanie tvrdení, že v čase uverejnenia článku bol navrhovateľ podozrivý rovnako ako ďalšie osoby v článku zo spáchania trestného činu, nakoľko táto skutočnosť, teda, že voči navrhovateľovi bolo vedené trestné stíhanie nebola v konaní sporná. Naviac vzhľadom na obsah článkov nebolo pre posúdenie dôvodnosti podaného návrhu relevantné, či toto konanie bolo voči navrhovateľovi vedené, ale len to, že trestné stíhanie skončilo so záverom, že navrhovateľ žiadny trestný čin (ani priestupok) nespáchal.

Súd po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti ustálil nasledovný skutkový stav podstatný pre rozhodnutie súdu vo veci:

Z výtlačku týždenníka L. zo dňa 09. 06. 2000 vyplynulo, že dňa 09. 06. 2000 odporca ako vydavateľ v týždenníku L. č. 24 uverejnil úvodník pod názvom „Zariaďte, aby sa poctivosť vyplácala...“, pričom na rovnakej strane uverejnil fotografiu navrhovateľa a Ing. W. s titulkom „A. za tri miliardy“ (veľkosť písma cca 35). V rovnakom vydaní týždenníka Moment odporca ako vydavateľ uverejnil článok redaktorky S. P. pod názvom „A. za X miliardy“ (veľkosť písma cca 70), ktorý obsahoval tvrdenia, podľa ktorých navrhovateľ spolu s I.. W. svojimi podpismi rozbehli podfuk týkajúci sa rekonštrukčných a modernizačných prác na linke na výrobu plnených profilov a elektrických oblúkov pecí č. 15 a č. 16 v OFZ, a. s. Istebné ako aj o tom, že navrhovateľ spolu s I.. W. kryjú chrbty podvodníkom.

Z výpovede navrhovateľa vyplynulo, že navrhovateľ v rámci rozhovoru s pani P. pred vydaním predmetného článku, redaktorka prezentovala fakty tak ako ich videla, navrhovateľ jej povedal jeho verziu a ponúkol jej, že sa môže ísť pozrieť priamo do prevádzky, kde boli práce vykonané. Redaktorka na to povedala, že nemá čas len na OFZ profily. Navrhovateľ ju v nadväznosti na to upozornil, že v prípade ak by boli publikované nepravdivé informácie, bude sa brániť, načo mu ona povedala, že ona je na žaloby zvyknutá. Ďalej z výpovede navrhovateľa vyplynulo, že po uverejnení článku ho zastavovali ľudia na ulici, na Orave, že či im nemôže z tých 3 miliárd niečo požičať, išlo o známych, avšak dokonca aj úplne neznámych ľudí. Ďalej telefonovali jeho rodičom ich známi a pýtali sa ich, že či im teda nemôže z tých 3 miliárd niečo požičať, avšak pýtali sa aj ako z ich rodiny mohol vzísť taký podvodník, tunelár.

Z výsluchu svedka I.. L. W. súd skutkovo ustálil, že článok vyšiel tesne po tom, ako nastúpil do OFZ Profily. Článok vyvolal dosť búrlivú reakciu, svedok je priamo z Istebného, s mnohými ľuďmi sa osobne pozná. Ten článok bol napísaný v tom zmysle, že vtedajší manažment si tam vtedy ulial nejaké peniaze, ale ako mal možnosť aj neskôr po oboznámení sa so všetkými dokumentmi zistiť, k ničomu takému nedošlo. V OFZ Profily začal ako radový zamestnanec, neskôr pracoval ako riaditeľ. V čase vydania článku bol vo firme asi 1 - 2 mesiace, pred vydaním článku tam vládla taká pohoda a dobrá atmosféra medzi zamestnancami, po vydaní článku bola reakcia taká, že mladý manažment ich obral o peniaze. To malo vážne dôsledky aj na pracovnú morálku zamestnancov a stálo veľa úsilia zamestnancom vysvetľovať, že to tak nie je. V článku bola pritom uvedená úplná nepravda, bola tam Európska banka pre obnovu a rozvoj, bolo to po auditoch, ktoré zistili, že je to v poriadku, zo strany majiteľov neboli žiadne sankcie, zistilo sa, že to prebehlo. Išlo o nejaké investície, čo mali ísť do profilov. Svedok tam bol ako domáci, všetci ho poznali a často krát mu povedali viac ako napríklad riaditeľovi. Reakcie zamestnancov boli také, že keď má navrhovateľ toľko peňazí z tejto spoločnosti, tak nech im požičia, nech im dá načierno na mzdy a podobne. Okrem reakcií vo vnútri firmy to vyvolalo reakcie aj mimo nej. Odberatelia sa začali k nim stavať ako že sú tunelári, telefonovali, pri osobných stretnutiach sa pýtali, že ako to je, že čo ten ich riaditeľ tam robí. Svedok tiež uviedol, že týmto výtlačkom si L. pomohol, lebo ako si pamätá, všetky výtlačky boli v Istebnom a okolí hneď vykúpené, dokonca sa nejaké posielali z Bratislavy. Článok podľa neho na Orave čítal každý. V tom období bola firma OFZ Profily takou bielou vranou v regióne, OFZ

samotné vtedy prepúšťali zamestnancov a OFZ Profily sa darilo, firma fungovala, dobre sa rozvíjala. Po vydaní článkov na to ľudia reagovali tak, že sa chytali za hlavu, že to je tak, keď tu príde manažér z Bratislavy, tak to tak dopadne, že ešte tri mesiace a z tej firmy bude všetko preč. Žalobca to vtedy zle znášal, on mal vždy k zamestnancom taký normálny sociálny prístup, venoval sa menej práci, stále sa o tom diskutovalo, že ako je to možné, navyše to malo vplyv aj na jeho vzťahy s ľuďmi, ktorí ho tam nominovali, čo vie preto lebo tomu v predstavenstve venovali podstatnú časť pracovného času, vie že to tak bolo aj v dozornej rade, ktorá tiež mala vplyv na fingovanie spoločnosti. Medzi zamestnancami štrajk alebo niečo také neprebehol, začalo sa ale diskutovať o príkazoch majstrov, vedúcich zamestnancov, zamestnanci odmietali nastúpil na cezčasy, odmietli robiť rýchlo, s takým komentárom, že oni sa iba narobia a peniaze zhrabne niekto iný. K otázke menovania navrhovateľa za generálneho riaditeľa svedok uviedol, že dlhší čas prebiehalo vysvetľovanie celej záležitosti, búrlivé reakcie o ktorých hovoril sa vyskytovali u ľudí v Istebnom a okolí v čase bezprostredne po vydaní článku, týždeň, dva po jeho vydaní. Pochybnosti, ktoré vznikli u dozornej rady sa podarilo napokon odstrániť aj vďaka tým auditom, ktoré boli vypracované.

Z výsluchu svedka I.. L. U., brata navrhovateľa, súd skutkovo ustálil, že okolie začalo po vydaní článku brať jeho brata, ale aj celú ich rodinu inak ako pred tým. Pamätá si, že mama vtedy išla do obchodu, tam stretla susedku z okolia, ktorá jej vtedy povedala, že čo chce, keď jej syn je tunelár. Ich nebohý otec, ktorý vtedy ešte žil a volal sa rovnako ako navrhovateľ, keď zdvihol telefón a prihlásil sa svojim menom, tak na druhej strane boli ľudia, ktorí ho žiadali o pôžičky, keďže v článku sa hovorilo o miliardách. Aj on osobne sa stretával s negatívnymi reakciami známych, v čase vydania článkov bol po maturite a pred prijímacími pohovormi na vysokú školu, stávalo sa mu, že mu ľudia povedali, že čo chce, keď jeho brat je tunelár. Vnímal to vtedy veľmi citlivo. Ich rodinní známi ako aj širšia rodiny volali k nim, ich rodičom a pýtali sa ich, že čo sa to s bratom stalo, prečo to urobil a podobne, vie, že rodičom bolo veľmi nepríjemné a zložité vysvetľovať všetkým, že to nie je pravda.

Z výsluchu svedka D. U. vyplynulo, že predmetný článok čítal, potom sa stretol s navrhovateľom, pýtal sa ho, že kde má uložené tie peniaze, nemyslel si, že to čo je v článku je pravda ale aj tak sa ho to spýtal, určite to ale nebolo myslené vážne.

Pre úplnosť sa žiada v rámci hodnotenia vykonaných výsluchov uviesť, že odporca v rámci obrany namietal hodnovernosť svedeckých výpovedí svedkov I.. L. W., I.. L. U. a D. U. s poukazom na ich vzťah k navrhovateľovi. V nadväznosti na tieto námietky treba uviesť, že súd výpovede svedkov vyhodnotil ako hodnoverné. Okolnosť, že v prípade svedkov išlo o brata, kamaráta a známeho a spolupracovníka navrhovateľa nebola vzhľadom na obsah výpovedí na ťarchu ich hodnovernosti. Súd totiž nezistil vo výpovediach svedkov žiadne rozpory ani subjektívne tvrdenia alebo hodnotenia, ktoré by mohli hodnovernosť a objektívnosť výpovedí spochybniť. V tejto súvislosti sa tiež žiada poukázať na to, že v obdobných konaniach o ochranu osobnosti neprichádza za účelom zistenia prípadnej ujmy v súkromnej sfére navrhovateľa do úvahy vypočutie iných svedkov, než sú osoby v blízkom vzťahu k navrhovateľovi. Len tieto osoby (v predmetnej veci brat navrhovateľa a jeho priateľ) totiž môžu vypovedať o tom, ako sa zásah do osobnostných práv navrhovateľa prejavil v súkromnej sfére navrhovateľa. Obrana odporcu tu preto neobstojí a súd vychádzal pri rozhodovaní o žalobe zo skutkového stavu zisteného aj z výpovedí uvedených svedkov. To isté platí aj o výpovedi navrhovateľa.

Z farebnej kópie Moment z 18. 12. 2008 vyplynulo, že text ospravedlnenia v znení podľa priznaného ospravedlnenia právoplatným rozsudkom súdu zo dňa 22. 09. 2006, bol uverejnený na strane 3 týždenníka. Strana 3 obsahuje na vrchu strany Titulok 10 vecí, ktoré ste nevedeli, výraznejší titulok veľkým písmom „Tri oriešky pre Popolušku“, pričom približne 80 % z celej strany 3 zaberá článok o rovnomennej rozprávke „Tri oriešky pre popolušku“. Až v spodnej časti strany 3, pod fotografiou - záberu z filmu, je umiestnený text ospravedlnenia, ktorý zaberá necelých 6 riadkov vo veľkosti písma 9.

Takto zistený skutkový stav súd po právnej stránke posúdil nasledovne:

V prvom rade treba zdôrazniť, že súd týmto rozsudkom rozhodoval už iba o uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch. Otázka či došlo zo strany odporcu k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, ktorý je spôsobilý privodiť mu ujmu na jeho právach na ochranu osobnosti bola právoplatne vyriešená už rozsudkom zo dňa 22. 09. 2006, č. k. 8C 85/2000-243. Taktiež však odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 30. 09. 2011 záväzne pre súd prvého stupňa konštatoval, že

došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, pričom je potrebné zvážiť len to, či sú tu splnené predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľovi. Je preto nadbytočné zaoberať sa otázkou, či tu došlo k zásahu, teda či je splnený tento predpoklad pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a súd sa v tomto štádiu konania sústredil už len na posúdenie splnenia ostatných predpokladov pre priznanie takejto náhrady a ich riadne odôvodnenie.

V súvislosti s vyššie uvedeným možno v nadväznosti na obranu odporcu, v rámci ktorej sa odporca venoval spochybňovaniu tvrdenia navrhovateľa, že v predmetnej veci došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, postačí len pre úplnosť a bez potreby podrobného zdôvodnenia konštatovať, že táto otázka bola právoplatne vyriešená v neprospech odporcu a súd ani nemal možnosť opätovne ju skúmať, či zaoberať sa ňou, v tomto štádiu konania. Preto na obranu odporcu v tomto smere súd pri svojom rozhodovaní nemohol brať zreteľ a nemohla mať žiadny vplyv na rozhodnutie súdu.

Taktiež súd vyhodnotil ako nedôvodnú obranu odporcu postavenú na tvrdení, že odvolací súd v svojom rozhodnutí de facto naznačil, aká by mala byť, resp. aká je primeraná výška náhrady nemajetkovej ujmy pre navrhovateľa, ak mu vo svojom rozhodnutí žiadnu náhradu nemajetkovej ujmy nepriznal. Pre toto konanie bol v tomto štádiu záväzný len názor odvolacieho súdu vyslovený v zrušujúcom uznesení zo dňa 30. 09. 2011, v zmysle ktorého je potrebné opätovne sa zaoberať otázkou, či sú tu splnené predpoklady pre priznanie peňažnej satisfakcie. Ak by odvolací súd mal v úmysle zotrvať na svojom závere, že tu nie sú splnené predpoklady pre priznanie náhrady, bol by ich vyslovil v zrušujúcom uznesení zo dňa 30. 09. 2011. Keďže to však neurobil a pre súd je v ďalšom konaní záväzné len toto zrušujúce uznesenie, je pôvodný názor odvolacieho súdu, ktorý naviac dovolací súd označil ako predčasný, pre toto konanie bez významu.

Čo sa týka uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy, súd, vychádzajúc zo skutkového stavu ustáleného vykonaným dokazovaním, po opätovnom posúdení všetkých relevantných okolností v intenciách záväzných právnych názorov odvolacieho súdu, dospel k záveru, že v danej veci sú splnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Proti tomuto rozsudku podal včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie odporca, a to v celom rozsahu, keď podľa odporcu v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. d) O. s. p. a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p. Odporca namieta aj nepresvedčivosť a nepreskúmateľnosť rozsudku a skutočnosť, prečo prihliadol súd prvého stupňa len na skutočnosti odôvodňujúce závery súdu prvého stupňa o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom neprihliadol na skutočnosti, ktoré tieto závery vyvracajú alebo spochybňujú. Podľa odporcu sa súd prvého stupňa nevysporiadal s argumentáciou odporcu ku skutočnostiam namietaným odporcom, ktorými popieral uplatnený nárok navrhovateľa a požadovanú výšku náhrady nemajetkovej ujmy. Súd prvého stupňa tak jednostranne a neúplne vyhodnotil zistený skutkový stav, neprihliadol na všetky dôkazy, ktoré boli vykonané v súdnom konaní, najmä na nerušený kariérny rast navrhovateľa po uverejnení článku. Rovnako podľa odporcu súd prvého stupňa žiadnym spôsobom neodôvodnil výšku priznanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a prečo v kontexte vykonaného dokazovania považoval súd prvého stupňa práve sumu 9.958,18 eur za primeranú a zdôraznil, že priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a ani jej výška nemôže byť svojvôľou súdu prvého stupňa.

Odvolací súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania odporcu, bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.
Odvolací súd uviedol, že konflikt medzi slobodou prejavu na strane odporcu chránenou článkom 26 Ústavy Slovenskej republiky a právom na ochranu osobnosti na strane navrhovateľa chránenou ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka je nevyhnutné vyriešiť prostredníctvom princípu proporcionality (primeranosti), a to aj s poukázaním na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva. V zmysle ESĽP sa zdôrazňuje úloha slobody prejavu a platí nielen pre informácie, alebo myšlienky prijímané priaznivo alebo považované za neškodné, ale tiež pre tie informácie alebo myšlienky, ktoré sú nepríjemné, šokujúce alebo znepokojujúce (Lingens proti Rakúsku).

Odvolací súd považuje záver súdu prvého stupňa, že uverejnením vyššie uvedených článkov a fotografie, ktoré v kontexte a v použitých súvislostiach boli použité, v značnej miere došlo k zníženiu dôstojnosti a vážnosti navrhovateľa v rozsahu, že bolo dôvodné priznať navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 9.958,18 eur za nedostatočný, nepreskúmateľný.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí nedostatočným spôsobom zaoberal tým, že náležitým spôsobom nerozlíšil medze oprávnenej kritiky a neoprávnených zásahov. Zákonná ochrana je totiž daná len v prípadoch, ak je vytýkaný prejav, t. j. v tomto prípade článok odporcu zásadne nepravdivý, resp. pravdu skresľujúci. Kritika je oprávnená, ak nie sú prekročené medze vecnej kritiky (resp. medze určitej skúmanej oblasti) opierajúcej sa o pravdivé skutočnosti a z nich vyplývajúce závery. Odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v tejto časti je nedostatočné.

Dôvody, ktoré viedli odvolací súd k zrušeniu rozsudku prvostupňového súdu č. k. 8C 85/2000-367 možno zjednodušene zhrnúť do nasledovných bodov:
nerozlíšenie medze oprávnenej kritiky a neoprávnených zásahov,
nedostatočný a nepreskúmateľný záver súdu prvého stupňa ohľadom skutočnosti či uverejnením uvedených článkov a fotografie, ktoré v kontexte a v použitých súvislostiach boli použité, v značnej miere došlo k zníženiu dôstojnosti a vážnosti navrhovateľa v rozsahu, že bolo dôvodné priznať navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy,
nerešpektovanie v plnom rozsahu právneho názoru odvolacieho súdu obsiahnutého v zrušujúcom uznesení č. k. 4Co 61/2011-344,
istá nekoherentnosť napadnutého rozhodnutia.

Ostatný zistený skutkový a právny stav v prejednávanej veci mal súd za ustálený a vyhodnotený súdom v predchádzajúcom konaní správne, nakoľko zo zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva iný záver a ani návrh na doplnenie dokazovania.

Súd pri opätovnom prejednaní veci, v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu opätovne posúdil nárok navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy. V tejto fáze konania účastníkmi konania neboli navrhované ďalšie dôkazy. Súd z uvedeného dôvodu pri rozhodovaní opätovne prehodnocoval vykonané dôkazy. Dbal taktiež na odstránenie nedostatkov a nepreskúmateľnosti, ktorá bola vytýkaná ostatnému prvostupňovému rozsudku, ktorý bol uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Co 221/2012-405 zrušený a vrátený mu na ďalšie konanie.

Pri opätovnom prejednaní veci, musí súd konštatovať, že nie je možné vykonať dôkaz oboznámením s trestným spisom viažucim sa ku skutočnostiam, ktoré boli predmetom inkriminovaného novinového článku, ktorého dopad na osobu navrhovateľa je predmetom tohto konania. Na vykonanie dôkazu, oboznámením sa s trestným spisom síce poukazoval aj odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí, avšak vzhľadom ku skartácii uvedeného trestného spisu považuje súd za bezpredmetné túto otázku ďalej analyzovať. Súd pritom nepopiera význam vykonania uvedeného dôkazu pre výsledok tohto konania, avšak v čase keď to bolo možné.

Z ustanovenia § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že pokiaľ dôjde k zásahu do osobnostných práv určitej fyzickej osoby, môže sa táto domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov, aby boli odstránené následky týchto zásahov a tiež aby jej bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch

Základným predpokladom pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch v súdnom konaní je skutočnosť, že došlo k zásahu do osobnostných práv. V prejednávanej veci bolo právoplatným rozhodnutím súdu rozhodnuté, že k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa došlo, odporcovi bola uložená povinnosť uverejniť ospravedlnenie, čo odporca aj splnil. Druhým predpokladom na priznanie primeraného zadosťučinenia je skutočnosť, že nie je postačujúce morálne zadosťučinenie, najmä z dôvodu, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť navrhovateľa alebo jeho vážnosť v spoločnosti.

Je na úvahe súdu, či morálne zadosťučinenie, ospravedlnenie je dostatočným prostriedkom na zmiernenie vzniknutej ujmy s prihliadnutím na všetky okolnosti prejednávanej veci. Súd teda pri opätovnom prejednávaní veci vyhodnocoval fakt, či ospravedlnenie, uverejnené odporcom ako forma morálneho zadosťučinenia je postačujúcim prostriedkom na zmiernenie škodlivých následkov skutočností uverejnených v predmetnom článku. V kontexte uvedeného, súd opätovne vyhodnocoval aj vykonaný dôkaz - oboznámenie sa so samotným ospravedlnením v prílohe denníka Pravda, týždenníka Moment. Súd sa v plnej miere stotožňuje s tvrdením odporcu, že uvedené ospravedlnenie bolo uverejnené presne v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu. Táto skutočnosť ani nebola medzi účastníkmi konania spornou. Bolo vecou navrhovateľa, akým spôsobom bude ako dominus litis požadovať morálne zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia. Napriek skutočnosti, že ospravedlnenie bolo uverejnené v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu, súd vyhodnocoval reálnu možnosť takto uverejneného ospravedlnenia vyvolať následky morálneho zadosťučinenia pre osobu navrhovateľa. Súd má za nepochybné, že pre bežného čitateľa, ale aj čitateľa voči ktorému má mať ospravedlnenie účinky, je ospravedlnenie sa odporcu navrhovateľovi uvedeným spôsobom (aj keď v súlade s rozhodnutím súdu), ospravedlnením ktorý sa míňa účinku vyvolať morálne zadosťučinenie voči navrhovateľovi. Samotnej strane, kde je uverejnené súdom nariadené ospravedlnenie, absolútnym spôsobom dominuje farebná fotografia s postavou známej filmovej postavy Popolušky s informáciami v desiatich bodoch o uvedenom známom filme. Samotné ospravedlnenie je uvedené „pod čiarou“ strany, čím podľa názoru súdu je možnosť uvedenej informácie - ospravedlnenia spôsobiť morálne zadosťučinenie navrhovateľovi minimalizovaná, nakoľko je minimalizovaný okruh adresátov uvedeného ospravedlnenia spôsobom jeho uverejnenia. Sám zákonný sudca, ktorý vec prejednal po ostatnom zrušujúcom rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave pri oboznamovaní sa zo spisom prehliadol na prvý krát zverejnené ospravedlnenie. Súd opakuje, že si je vedomý súladu uverejneného ospravedlnenia s uloženou povinnosťou, avšak musel prihliadnuť na samotné zákonom predpokladané odstránenie následkov zásahu do osobnostných práv navrhovateľa. Zadosťučinenie, ktoré malo nastať uverejnením požadovaného ospravedlnenia v periodiku odporcu, bolo vzhľadom na uvedený spôsob uverejnenia minimalizované. Keďže poskytnuté morálne zadosťučinenie navrhovateľovi nenastalo v rozsahu, ktorý by bolo možné považovať za dostatočné, súd musel pri rozhodovaní o prípadnom finančnom zadosťučinení túto skutočnosť zobrať do úvahy. Súd na tomto mieste vyslovuje názor, že ak by v rozhodnom čase odporca uverejnil ospravedlnenie v takej podobe a forme (možno aj nad rámec súdom uloženej povinnosti), ktoré by bolo spôsobilé reálne odčiniť zásah do osobnostných práv navrhovateľa, právo na finančné zadosťučinenie by bolo výrazne eliminované ak nie vylúčené.

Priznanie peňažnej satisfakcie slúži na zmiernenie následkov, ktoré boli spôsobené poškodenej osobe v jej chránenej sfére za zákonného predpokladu, že primárna satisfakcia, teda istá morálna náhrada nepostačuje na odstránenie alebo zmiernenie škodlivých následkov zásahu do právom chránených záujmov. V prejednávanej veci súd konštatuje, že ospravedlnenie v týždenníku Moment malo potenciál byť dostatočným prostriedkom na zmiernenie následkov zásahu, ktorý nastal v osobnostnej sfére navrhovateľa, avšak súd nepovažuje uvedené ospravedlnenie (v podobe v akej bolo uverejnené) za dostatočný reparačný prostriedok k zmierneniu dôsledkov zásahu.

Súd pri rozhodovaní o výške priznanej náhrady nemajetkovej ujmy však musel zohľadniť fakt, že navrhovateľ sa domohol požadovaného ospravedlnenia presne vo forme akú žiadal. Táto skutočnosť bola jedným z dôvodov, prečo súd nemohol priznať výšku nemajetkovej ujmy v požadovanom rozsahu, nakoľko sám navrhovateľ svojím nie presne a nezameniteľne určeným petitom žaloby prispel čiastočne k tomu, že samotné ospravedlnenie sa čiastočne minulo účinku, ktorý bol naň kladený.

Zo samotného ospravedlnenia, ktoré bolo na základe súdneho rozhodnutia uverejnené vyplýva, že sú nepravdivé a nedôvodne vykonštruované tvrdenia obsiahnuté článku časopisu Moment č. 24 zo dňa 09. 06. 2000 a dotýkajúce sa navrhovateľa podľa ktorých navrhovateľ mal kryť chrbty podvodníkom a svojím podpisom spolu s ďalším členom predstavenstva rozbehli podfuk a teda mal byť spoluzodpovedný za falošné fakturácie pri "údajných" rekonštrukčných a modernizačných prácach linky na výrobu plnených profilov a elektrických oblúkových pecí č. 15 a č. 16 v OFZ, a. s. Istebné.

Vytýkaný prejav odporcu v uverejnenom článku nemožno podľa názoru súdu označiť za primerane a oprávnene kritický, nakoľko kritickým prejavom možno chápať taký prejav, ktorý istým nie nepravdivým spôsobom opisuje istú činnosť, postup kritizovanej osoby, ktorej sa kritikou vytýka, že jej postup v kritizovanej veci nebol správny, neprijal správne rozhodnutia a podobne. Ak sú prekročené hranice

oprávnenej, vecnej kritiky na ktorú má novinár nepochybné právo, ide už o neoprávnené zásahy do osobnostných práv kritizovanej osoby. V uvedenom článku, ktorý mal zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa nemôže ísť o oprávnenú kritiku novinárom, nakoľko navrhovateľ bol označený za osobu kryjúcu chrbty podvodníkom, mal rozbehnúť podfuk s ďalším členom predstavenstva a mal byť spoluzodpovedný za falošné fakturácie. O všetkých týchto informáciách súd rozhodol, že sú nepravdivé a nedôvodne vykonštruované, to znamená že sú mimo rámca oprávnenej kritiky a ide bezpochyby o neoprávnený zásah do práv navrhovateľa mimo rámca oprávnenej kritiky.

Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Co 221/2012-405 vyplýva, že odvolací súd vyčíta zrušenému rozsudku súdu prvého stupňa istú nekoherentnosť a nekonzistentnosť v tom, že súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľovi bola spôsobená závažná ujma na cti a ľudskej dôstojnosti, pričom z podstaty ochrany osobnosti vyplýva, že takúto ujmu možno pociťovať vo svojom osobnom živote (osobnej sfére života), pričom v konaní bolo preukázané, že po uverejnení článku nastal kariérny postup navrhovateľa, čím nemôže byť naplnená požiadavka vnútornej nerozpornosti a presvedčivosti.

K uvedeným skutočnostiam súd uvádza, že ku kariérnemu rastu u navrhovateľa došlo, čo je nepochybné. Avšak uvedený kariérny rast navrhovateľa nastal, až po takmer roku a pol od publikovania článku. Počas tohto obdobia musel čeliť negatívnym reakciám svojho pracovného aj osobného života. Zároveň musel vyvracať skutočnosti, ktoré boli uvedené v inkriminovanom článku. Až po celkovom vyšetrení v článku uvádzaných skutočností nastal u navrhovateľa kariérny rast. Súd považuje práve uvedené obdobie do uvedeného kariérneho postupu za obdobie, kedy bol navrhovateľ vystavený negatívnym reakciám svojho okolia, a bola mu uverejnením nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich informácií spôsobená značná ujma práve tým, že bol vnímaný okolím ako „tunelár“ (tento všeobecne známy termín označuje osobu, ktorá istým nekalým ak nie nezákonným spôsobom pripravila nejaký, najmä podnikateľský subjekt o isté finančné prostriedky). S obdobnými reakciami navrhovateľovho okolia sa stretávala aj najbližšia rodina navrhovateľa - matka, otec, brat. Až vykonanými kontrolnými auditmi sa preukázalo, že navrhovateľ sa žiadnych v článku opísaných skutočností nedopustil a bol mu umožnený kariérny postup.

Podľa názoru súdu, akákoľvek iná fyzická osoba v obdobnom postavení ako navrhovateľ by vnímala a pociťovala veľmi podobne až identicky zníženie svojej dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, a to v značnej miere, ak by bola vystavená rovnakým neoprávneným zásahom do osobnostných práv ako navrhovateľ. Byť v pozícii manažéra vnímaný okolím ako tunelár, podfukár, pomocník podvodníkov, falšovateľ, je bezpochyby zásahom do osobnej integrity navrhovateľa v značnej miere.

Prvostupňový súd mal nerešpektovať v rozsudku č. k. 8C 85/2000-367 v plnom rozsahu právny názor odvolacieho súdu obsiahnutý v zrušujúcom uznesení č. k. 4Co 61/2011-344. Uvedený názor odvolacieho súdu znel, že bude potrebné aby prvostupňový súd preskúmal nárok navrhovateľa na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch, resp. opätovne zvážil otázku priznania nemajetkovej ujmy. Súd prvého stupňa má za to, že v plnej miere, vedomý si viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu, zohľadnil uvedený právny názor. Výrazným krátením priznanej náhrady nemajetkovej ujmy na základe opätovného zváženia všetkých otázok, ktoré mohli mať vplyv na priznanie a výšku nemajetkovej ujmy spolu s odôvodnením má súd za to, že sa riadil uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu.

Súd pri opätovnom prejednaní veci dospel k záveru, sú splnené predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy, nakoľko z vykonaného dokazovania možno jednoznačne vyvodiť záver, že došlo k takému značnému zásahu do cti, dôstojnosti, vážnosti navrhovateľa, ktoré priznanie tejto náhrady odôvodňuje. Avšak v otázke výšky náhrady nemajetkovej ujmy má súd za to, že navrhovateľom požadovaná výška nemajetkovej ujmy nezodpovedá miere zásahu do jeho osobnostných práv. Výška priznanej náhrady nemajetkovej ujmy musí jednoznačne korelovať s intenzitou zásahu do osobnosti poškodenej osoby. V danom prípade možno ustáliť záver, že hoci zásah do práv navrhovateľa odôvodňujúci priznanie nemajetkovej ujmy existoval, tento zásah nepovažuje súd za tak závažný s dlhotrvajúcimi následkami, aby odôvodňoval priznanie tak vysokej nemajetkovej ujmy ako žiadal navrhovateľ. Poškodenie práva na ochranu osobnosti navrhovateľa v jeho okolí nemalo taký dlhodobý, prípadne nezvratný dopad, ktorý by ho napríklad úplne diskvalifikoval na výkon práce vo svojom obore. Povesť navrhovateľa sa v jeho okolí postupne stabilizovala čo viedlo až k pracovnému povýšeniu. Navrhovateľovi sa zjavne podarilo svoje pracovné a súd predpokladá, že aj rodinné okolie presvedčiť, že

inkriminovaný článok sa nijakým spôsobom nezakladá na pravde a sám svojou prácou zrejme najlepšie zreparoval povesť , ktorú mal činnosťou odporcu poškodenú.

Aplikovaním zákonných kritérií určujúcich výšku náhrady nemajetkovej ujmy súd po dôslednom zvážení všetkých skutočností, ktoré mali vplyv na rozhodnutie súdu dospel k záveru, že priznaná suma 6.500,- eur je náhradou, ktorá nie je náhradou zanedbateľnou vzhľadom na hĺbku zásahu do osobnostných práv navrhovateľa. Nie je však ani neprimeranou, keďže súd ustálil záver, že osobnostné práva boli zasiahnuté nie neprimerane dlhý čas, nespôsobil nezvratné, alebo trvalé následky v osobnom živote navrhovateľa. Situácia, ktorá vznikla okolo osoby pôsobením inkriminovaného článku postupne prirodzeným spôsobom odznel a ľudia z okolia navrhovateľa sami pochopili, že uverejnený článok bol nepravdivý. Čo sa teda prejavilo najmä kariérnym rastom navrhovateľa, ktorý by zrejme nebol možný bez riadneho pochopenia a vysvetlenia danej situácie. Priznaná náhrada nemajetkovej ujmy je pritom spôsobilá aspoň sčasti zmierniť navrhovateľovi následky neoprávnených, súdom potvrdených zásahov do jeho osobnostných práv.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 151 ods. 3 O. s. p. tak, že o nich bude rozhodnuté až po právoplatnosti tohto rozsudku. Dôvodom pre takéto rozhodnutie súdu je predovšetkým skutočnosť, že predmetom rozhodnutia o trovách bude okrem trov konania na súde prvého stupňa, aj rozhodnutie o trovách odvolacích konaní a konania pred dovolacím súdom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O. s. p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.):
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.